

Sygn. akt II K 1042/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Artur Pokojński

przy udziale B. K. z (...) Urzędu Skarbowego w G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 04.02.2016 r., 19.05.2016 r., 07.07.2016 r. sprawy:

K. S., syna T. i H. z domu G.,

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że:

pracując na stanowisku Główny Księgowy w (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C., przy ul. (...), zajmując się sprawami finansowymi Spółki, oraz będąc przedstawicielem płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, działając w krótkich odstępach czasu w okresie od 20 września 2012 r. do 20 października 2012 r., z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wbrew art. 38 § 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 51, poz. 307 ze zm.) pobrał i nie wpłacił w G., ul. (...), w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym miał obowiązek pobrać zaliczki, na rzecz i rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych pracownikom wynagrodzeń za sierpień i wrzesień 2012 r. w łącznej kwocie 11.600,00 zł, czym spowodował uszczuplenie należności publicznoprawnej,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s.

I. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s. i za to na podstawie art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k. k. s. skazuje go na karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda;

II. na podstawie art. 163 k. k. s. w zw. z art. 24 § 1 k. k. s. za karę grzywny orzeczoną wobec oskarżonego czyni w całości odpowiedzialnym posiłkowo (...) Sp. z o. o. z siedzibą w G. jako następcę prawnego (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C.;

III. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. w zw. z art. 113 § 1 k. k. s. oraz art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 615,82 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 100 złotych.

Sygn. akt II K 1042/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. przy ulicy (...), została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 25 marca 2002 roku.

W dniu 20 grudnia 2012 r. nastąpiła zmiana danych w rejestrze z powodu połączenia spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (spółka przejmująca) ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. (spółka przejmowana), dokonanego w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k. s. h. w związku z art. 514 § 1 k. s. h. w związku z art. 515 § 1 k. s. h. w zw. z art. 516 § 6 k. s. h. przez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą bez podwyższenia kapitału zakładowego spółki przejmującej i w odniesieniu do spółki przejmującej bez podjęcia uchwały, o której mowa w art. 506 k. s. h. oraz bez zmiany umowy spółki przejmującej – na podstawie uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. w sprawie połączenia spółki ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. Rep. A nr 17524/2012; uchwały zarządu spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. o połączeniu ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. z dnia 7 grudnia 2012 roku.

Wykreślenie spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. z Krajowego Rejestru Sądowego uprawomocniło się z dniem 28 lutego 2013 roku.

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – k. 4-12

W spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. osobą odpowiedzialną za regulowanie zobowiązań podatkowych z tytułu podatku dochodowego osób fizycznych (z deklaracji PIT-4R) był K. S. zatrudniony na stanowisku głównego księgowego. Oskarżony był zatrudniony przez ten podmiot od 30 lipca 2012 r. Tego dnia K. S. otrzymał dokument w postaci zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.. W punkcie 10. zakresu obowiązków (czynności) na stanowisku pracy wskazano: nadzór nad prawidłowością oraz terminowością rozliczeń podatkowych, ZUS oraz rozrachunków z kontrahentami. K. S. zajmował się sprawami finansowymi tej spółki i był przedstawicielem płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych,

Oskarżony nie był pracownikiem spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

Dowód: pismo spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z dnia 4 marca 2015 r. – k. 17,

zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. z dnia 30 lipca 2012 r. – k. 135-136v,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. – k. 26, 140-142

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. w dniu 22 stycznia 2013 r. złożyła w (...) Urzędzie Skarbowym w G. (ul. (...)) deklarację PIT-4R za 2012 r. wykazując zaliczki między innymi za miesiąc sierpień 2012 r. w kwocie 26.785,00 zł oraz za miesiąc wrzesień 2012 r. w kwocie 26.095,00 zł, które zostały uiszczone po terminie płatności, to jest w dniu 16 listopada 2012 r.

Termin ustawowy, wynikający z art. 38 § 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 51, poz. 307 ze zm.), na uregulowanie zaliczki PIT, upływał: - za miesiąc sierpień 2012 r. z dniem 20 września 2012 r.; - za miesiąc wrzesień 2012 r. z dniem 22 października 2012 r.

W dniu 5 marca 2013 r. wpłynęła do (...) Urzędu Skarbowego w G. korekta przedmiotowej deklaracji (złożona przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.), w której zmniejszono wysokość zaliczek: za miesiąc sierpień 2012 do kwoty 5.897,00 zł oraz za miesiąc wrzesień do kwoty 5.703,00. Łączna kwota wyniosła 11.600,00 zł.

Zobowiązania za miesiące sierpień oraz wrzesień 2012 r. zostały uregulowane przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. w dniu 16 listopada 2012 r.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. nie składała wniosku o przeksięgowanie ze zwrotu podatku VAT, nie skorzystała z instytucji czynnego żalu, nie złożyła wniosku o ulgę w płatności podatków.

Dowód: zawiadomienie karno-skarbowe z dnia 22 lipca 2013 r. – k. 1,

karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych – k. 3,

karta kontowa – k. 13-13v,

wydruk korespondencji e-mail – k. 14,

wydruk korespondencji e-mail – k. 18,

pismo (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 18 czerwca 2015 r. – k. 31-32,

karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych – k. 44,

kopia korekty deklaracji PIT-4R za 2012 r. – k. 46-49,

kopia deklaracji PIT-4R za 2012 r. – k. 55-58

W dniu 31 stycznia 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożyła w (...) Urzędzie Skarbowym w G. deklarację PIT-4R za 2012 r., wykazując zaliczki między innymi za miesiąc sierpień 2012 r. w kwocie 108.378,00 zł oraz za miesiąc wrzesień 2012 r. w kwocie 118.598,00 zł. Zaliczki wynikające z tej deklaracji zostały uiszczone w terminie – to jest odpowiednio w dniu 7 września 2012 r. oraz w dniu 18 października 2012 r.

W dniu 4 marca 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożyła w (...) Urzędzie Skarbowym w G. korektę deklaracji PIT-4R za 2012 r., wykazując zaliczki za miesiąc sierpień 2012 r. w kwocie 110.858,00 zł (różnica do zapłaty 2.480,00 zł) oraz za miesiąc wrzesień 2012 r. w kwocie 121.070,00 zł (różnica do zapłaty 2.472,00 zł). Wpłaty dokonane przez spółkę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. za miesiące wrzesień i sierpień 2012 r. (z dnia 16 listopada 2012 r.) następcą prawny ujął dopiero w korekcie przedmiotowej deklaracji złożonej w dniu 4 marca 2013 r.

Dowód: pismo (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 18 czerwca 2015 r. – k. 31-32,

karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych – k. 33,

kopia deklaracji PIT-4R za 2012 r. – k. 34-37,

karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych – k. 38,

kopia korekty deklaracji PIT-4R za 2012 r. – k. 39-42

W wyniku przejęcia spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. nastąpiło częściowe przejęcie pracowników w trybie art. 23(1) kodeksu pracy. Zaliczki na podatek dochodowy dotyczące przejętych pracowników zostały pobrane i wypłacone przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.. Zostały one ujęte w korekcie deklaracji PIT-4R za 2012 r. złożonej przez spółkę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Pracownicy, którzy nie zostali przejęci przez spółkę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. ani przez spółkę (...), zostali ujęci w korekcie deklaracji PIT-4R za 2012 r. złożonej przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C..

Dowód: kopia pisma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z dnia 27 marca 2013 r. – k. 50

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. w dniu 16 listopada 2011 r. dokonała na rzecz (...) Urzędu Skarbowego w G. przelewu kwoty 79.910,00 złotych tytułem PIT-4.

Dowód: kopia potwierdzenia przelewu – k. 102

(...) Urząd Skarbowy w G., w sprawie (...)/600- (...), prowadził postępowanie w sprawie wykroczenia skarbowego polegającego na wpłaceniu po terminie przez spółkę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT-4) za miesiące sierpień 2012 r. (w kwocie 2.480,00 zł) i wrzesień 2012 r. (w kwocie 2.472,00 zł), to jest o czyn z art. 77 § 3 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s. oraz art. 6 § 2 k. k. s. Pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. skierowano do prezesa zarządu tej spółki – M. O. wezwanie do osobistego stawiennictwa w (...) Urzędzie Skarbowym w G.. Na powyższy termin stawił się K. S., który przedstawił upoważnienie do reprezentowania tej spółki.

W dniu 30 sierpnia 2013 r. w sprawie (...)/600- (...) wydany został mandat karny kredytowany (...) K. S., którego uznano za sprawcę wykroczenia skarbowego polegającego na niewpłaceniu w terminie zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiące sierpień i wrzesień 2012 r. w kwocie 4.952,00 złotych przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., to jest wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s.

K. S. w dniu 6 września 2013 r. dokonał przelewu na rzecz (...) Urzędu Skarbowego w G. kwoty 300 zł tytułem zapłaty za mandat nr (...).

Dowód: kopia wezwania – k. 106,

kopia potwierdzenia przelewu – k. 110,

pismo Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 20 czerwca 2016 r. – k. 173,

kopia zawiadomienia karno-skarbowego – k. 176,

karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych – k. 177,

kopia raportu NBP – k. 179

Biegli z zakresu psychiatrii po przeprowadzonym badaniu psychiatrycznym i zapoznaniu się aktami sprawy zgodnie stwierdzili, że K. S. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy aktualnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie. Zdaniem biegłych, oskarżony nie jest upośledzony umysłowo. Biegli nie stwierdzili u niego innych zakłóceń czynności psychicznych. Leczenie psychiatryczne podjęte w 2013 r. związane z trudną sytuacją życiową, utratą pracy, nie ma wpływu na ocenę poczytalności. Oskarżony zna i rozumie normy społeczno-prawne oraz konsekwencje ich nieprzestrzegania. Przebyty w 2012 r. uraz głowy nie doprowadził do zaburzeń otepiennych. Działania oskarżonego objęte zarzutem nie miały motywacji psychotycznej, chorobowej. W oparciu o powyższe biegli stwierdzili, że w krytycznym czasie w odniesieniu do stawianego zarzutu K. S. nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k. k.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 12 kwietnia 2016 r. – k. 149-151

Oskarżony K. S. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 29 maja 2015 r. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia. Oświadczył, że dnia 3 września 2013 r. w związku z imiennym wezwaniem skierowanym do prezesa zarządu spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. – M. O., dotyczącym sprawy (...)- (...)AD stawił się o godzinie 10.30 w (...) Urzędzie Skarbowym. Podał, że przedstawił upoważnienie do reprezentowania (...) i postawiono mu zarzut nieterminowego zapłacenia zaliczek na podatek (...) za miesiące sierpień i wrzesień 2012 r. przez (...) z siedzibą w C.. Wskazał, że wezwanie zostało skierowane do następcy prawnego (...) z siedzibą w C., czyli do (...), ale sprawa dotyczyła wykroczenia w (...). Wyjaśnił, że po tak

przedstawionej sprawie przez inspektora (...) Urzędu Skarbowego w G. – komórka do spraw karno-skarbowych, jako osoba odpowiedzialna w (...) za terminowość w opłacaniu zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT 4R) przyjął nałożony na niego mandat w wysokości 300 zł, jako sprawca tego właśnie wykroczenia dotyczącego (...) i zapłacił go w wyznaczonym terminie. Wyjaśnił, że niezrozumiałe jest dla niego wszczęcie nowego postępowania nr KS/601- (...) dotyczącego (...) za nieterminowe opłacenie zaliczek na PIT-4R za sierpień i wrzesień 2012 r., skoro już w postępowanie nr (...) - (...)AD dotyczyło właśnie tej sprawy i zakończyło się przyjęciem i zapłaceniem przez niego mandatu numer (...) w wysokości 300 zł.

wyjaśnienia oskarżonego K. S. – k. 26-27

Oskarżony K. S. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 4 lutego 2016 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia. Podał, że w lipcu 2012 r. rozpoczął pracę w spółce (...). Został zatrudniony na stanowisku głównego księgowego. Przed rozpoczęciem pracy otrzymał od zarządu zakres obowiązków głównego księgowego. Wyjaśnił, że jego działania w spółce (...) opierały się na tym zakresie obowiązków. Sprawami kadrowymi w spółce zajmowała się osoba przyjęta na stanowisko kadrowego. Ona zajmowała się wyliczaniem wynagrodzeń, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Wskazał, że w spółce przelewy dotyczące zobowiązań spółki w tym okresie, o którym mowa, przygotowywała zastępca głównego księgowego. On miał dostęp do konta dwuosobowo – jego podpis oraz podpis któregoś z członków zarządu pozwalał na przelanie środków na wskazane konto. Wyjaśnił, że w owym czasie w spółce panował dosyć duży zamęt, jeśli chodzi o księgowość. Poprzednia księgowa została zwolniona i nie przekazała mu żadnych dokumentów. Musiał w zasadzie przejąć księgowość na podstawie dokumentów, które pozostały w firmie. Poza tym spółka w tym czasie przygotowywała się do wydzielania zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Główny ciężar ze strony księgowej podziału majątku spoczywał na nim. W związku z tym on skupił się na przejęciu dokumentacji i na przygotowaniu podziału majątku. W związku z tym, że w jego zakresie obowiązków nie było przygotowywania zaliczek na podatek dochodowy, założył, że z-ca głównego księgowego i kadrowa, to były siostry, będą pilnowały tego tematu. W momencie, gdy po dwóch miesiącach funkcjonowania w spółce stwierdził, że zaliczki na podatek dochodowy nie są odprowadzane, tego samego dnia przygotował przelew i środki zostały przelane z odsetkami. Mniej więcej po roku od tego momentu w 2013 r. otrzymał informację z (...) Zakładów (...), że prezes (...) dostał wezwanie z US w związku z wykroczeniem, jakim było nieuiszczenie w terminie zobowiązania z tytułu zaliczek na podatek dochodowy. Wyjaśnił, że ponieważ prezes (...) był szefem jego szefów, nie chciał doprowadzić do jakiegoś dodatkowego zamieszania i postanowił pojechać do US celem wyjaśnienia sprawy i złożenia zeznań. Po przyjechaniu do urzędu został przesłuchany przez urzędniczkę US, która nałożyła na niego za jego zgodą mandat karny w wysokości 300 zł. Wyjaśnił, że dla świętego spokoju zapłacił ten mandat; według niego na tym to postępowanie powinno się zakończyć. Podał, że w 2015 r. dostał podobne wezwanie z US, też za pośrednictwem (...) do stawienia się w urzędzie dokładnie w tej samej sprawie. Stwierdził, że ponieważ poddał się już raz dobrowolnie karze, to uważa, że nie powinien drugi raz zostać ukarany za to samo przewinienie.

Oskarżony podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia. Wskazał, że rozumiał, gdy otrzymywał ten mandat, że dotyczy on spółki (...), dlatego, że z (...) nie łączyła go żadna forma prawna współpracy; nie był ich pracownikiem. Był pracownikiem A. z siedzibą w C.. Spółka (...) przesłała mu wezwania na maila. Wyjaśnił, że dostał mandat za A.. Stwierdził, że pani z Urzędu Skarbowego powiedziała, że sprawa dotyczy spółki (...). Wskazał, że to dotyczyło takich miesięcy jak w akcie oskarżenia, tj. sierpień i wrzesień 2012 r. Wyjaśnił, że oczekiwał, że pracownicy, którzy są odpowiedzialni za wyliczanie podatku i przelewy, będą wykonywali swoje obowiązki. Podał, że po jakimś czasie stwierdził, że trafił we wrogie środowisko, jeśli chodzi o dział księgowości i przestał ufać tym osobom. Wskazał, że w momencie, gdy stwierdził brak płatności, to natychmiast pieniądze zostały przelane na konto US wraz z odsetkami. Podał, że nigdy nie był zatrudniony w (...). Oświadczył, że nie przypomina sobie, aby był odpowiedzialny za prowadzenie spraw spółki (...). Nie przypominał sobie, żeby w okresie sierpień-wrzesień 2012 r. miał szczególne pełnomocnictwo do zajmowania się sprawami spółki. Podał, że wydaje mu się, że nie był zgłoszony na zasadzie art. 31 Ordynacji podatkowej jako osoba odpowiedzialna za odprowadzanie podatków. Wskazał, że w spółce (...) nie odpowiadał za sporządzanie deklaracji podatku dochodowego od osób fizycznych.

wyjaśnienia oskarżonego – k. 140 – 142

Oskarżony K. S. ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest księgowym. Oskarżony jest rozwiedziony, ma dwoje dorosłych dzieci. K. S. prowadzi działalność gospodarczą z dochodem ok. 1800 funtów. Oskarżony posiada dwa samochody - P. (...) z 2005 r. oraz P. (...).

Dowód: dane osobopoznawcze – k. 139-140

Oskarżony K. S. nie był uprzednio karany sędownie.

Dowód: informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – k. 148

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany materiał dowodowy nie pozostawiał wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonego.

Część ze zgromadzonych w sprawie dokumentów – odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (k. 4-12), zawiadomienie karno-skarbowe z dnia 22 lipca 2013 r. (k. 1), karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych (k. 3), karta kontowa (k. 13-13v), pismo (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 18 czerwca 2015 r. (k. 31-32), karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych (k. 44), pismo (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 18 czerwca 2015 r. (k. 31-32), karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych (k. 38), pismo Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 20 czerwca 2016 r. (k. 173), karta weryfikacji deklaracji rocznej w zakresie zgodności wpłaconych zaliczek miesięcznych (k. 177), informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 148) – to dokumenty urzędowe, sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w zakresie ich kompetencji i w prawem przepisanej formie. Ich autentyczność ani prawdziwość treści nie była przez strony kwestionowana. Dlatego stanowią one obiektywne dowody stwierdzonych nimi okoliczności.

Sąd dał również wiarę dokumentowi w postaci kopii pisma spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z dnia 4 marca 2015 r. (k. 17). Autentyczność lub prawdziwość tego pisma nie była kwestionowana w toku postępowania. Treść tego dokumentu wskazywała K. S. (zatrudnionego na stanowisku głównego księgowego) jako osobę odpowiedzialną w spółce (...) sp. z o.o. za regulowanie zobowiązań podatkowych z tytułu podatku dochodowego osób fizycznych (z deklaracji PIT-4R). Powyższe korespondowało z dokumentem w postaci zakresu obowiązków pracownika, gdzie w punkcie 10. akapitu „zakres obowiązków (czynności) na stanowisku pracy” wskazano: nadzór nad prawidłowością oraz terminowością rozliczeń podatkowych, ZUS oraz rozrachunków z kontrahentami.

Sąd uwzględnił dokumenty w postaci wydruków korespondencji e-mail (k. 14 oraz k. 18). Nie budziło wątpliwości, iż powołana korespondencja dotyczy wewnętrznej procedury urzędu. Niemniej, na tej podstawie możliwe było ustalenie, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. nie składała wniosku o przeksięgowanie ze zwrotu podatku VAT, nie skorzystała z instytucji czynnego żalu, nie złożyła wniosku o ulgę w płatności podatków.

Sąd dał wiarę dokumentowi w postaci kopii pisma spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z dnia 27 marca 2013 r. (k. 50), stanowiącego wyjaśnienie w zakresie okoliczności złożenia deklaracji rocznych PIT-4R oraz korekt tych deklaracji przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oraz w imieniu (...) sp. z o.o.

Za wiarygodny należało uznać dokument w postaci kopii potwierdzenia przelewu z dnia 16 listopada 2012 r. (k. 102). Zgromadzona w toku postępowania dokumentacja potwierdziła, że w istocie zobowiązania za miesiące sierpień i wrzesień zostały w tym dniu uregulowane przez (...) sp. z o.o. (vide k. 31-32).

Za wiarygodne uznano zebrane w aktach sprawy dokumenty w postaci – kopii korekty deklaracji PIT-4R za 2012 r. (k. 46-49) i kopii deklaracji PIT-4R za 2012 r. (k. 55-58) - dotyczących (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. oraz dokumenty w postaci kopii deklaracji PIT-4R za 2012 r. (k. 34-37) i kopii korekty deklaracji

PIT-4R za 2012 r. (k.39-42) dotyczących spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Z dokumentów tych wynika, że osoby, które się na nich podpisały, złożyły oświadczenia określonej treści. Nie budzi przy tym wątpliwości autentyczność tych dokumentów oraz treść w nich zawarta.

Sąd uwzględnił dokumenty w postaci kopii wezwania (k. 106), kopii potwierdzenia przelewu (k. 110), kopii zawiadomienia karno-skarbowego (k. 176) oraz kopii raportu NBP (k. 179). Treść tych dokumentów korespondowała z pismem Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 20 czerwca 2016 r. (k. 173). Na tej podstawie ustalono, że (...) Urząd Skarbowy w G. w sprawie (...) /600- (...) prowadził postępowanie w sprawie wykroczenia skarbowego polegającego na wpłaceniu po terminie przez spółkę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT-4) za miesiące sierpień 2012 r. (w kwocie 2.480,00 zł) i wrzesień 2012 r. (w kwocie 2.472,00 zł), które to postępowanie zakończyło się wydaniem K. S. mandatu karnego kredytowanego (...). Bezsportny był fakt, iż w/w osoba uregulowała należność określoną w tym mandacie w kwocie 300 zł.

Sporządzona w sprawie opinia sądowo-psychiatryczna była obiektywna oraz rzetelna. Została ona bowiem sporządzona przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z racji stosownego wykształcenia i doświadczenia zawodowego. Opinia była jasna – żaden ze zwrotów użytych przez biegłych zarówno w zakresie wnioskowania, jak również w części opisowej nie nasuwał zastrzeżeń co do komunikatywności. Opinia była też pełna, gdyż odnosiła się do wszystkich okoliczności relewantnych z punktu widzenia sprawy. Zastosowana metodyka oraz wyciągnięte wnioski były spójne i logiczne. Zostały one oparte na aktualnej wiedzy i prawidłowych spostrzeżeniach. Wnioski opinii biegłych zostały należycie umotywowane, a stanowiska biegłych zawierają zgodne z wiedzą fachową i precyzyjne konkluzje, znajdujące oparcie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. Wnioski tej opinii nie były kwestionowane w toku postępowania.

Mając na uwadze powyższe, jedynie w części na uwzględnienie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego K. S.. Przyjęta przez oskarżonego linia obrony opierała się na dwóch argumentach. W pierwszej kolejności oskarżony podnosił, iż jego zdaniem, sprawa o ten sam czyn została już zakończona – poprzez nałożenie i uregulowanie mandatu karnego nr (...) w wysokości 300 zł w sprawie (...) /600- (...). W związku z tym, należy zwrócić uwagę, iż bezspornie w (...) Urzędzie Skarbowym w G. toczyło się postępowanie oznaczone tą sygnaturą. Zostało one zakończone wydaniem przedmiotowego mandatu. Oskarżony błędnie jednak utożsamia zakres przedmiotowy i podmiotowy tego postępowania z zakresem postępowania objętego niniejszą sprawą. Jak wynika bowiem ze zgromadzonej dokumentacji sprawy (...) /600- (...), postępowanie to dotyczyło wykroczenia skarbowego polegającego na niewpłaceniu w terminie zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiące sierpień i wrzesień 2012 r. w kwocie 4.952,00 złotych przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., to jest o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s. Odmienność tych spraw została szczegółowo opisana w piśmie (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 18 czerwca 2015 r. (k. 31-32).

Po drugie, w toku postępowania sądowego, oskarżony zakwestionował, aby miał być odpowiedzialny za przygotowywanie zaliczek na poczet podatku dochodowego od osób fizycznych. Wyjaśnienia w tej części okazały się jednak niewiarygodne. Treść pisma spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z dnia 4 marca 2015 r. (k. 17), wskazuje wprost, iż to oskarżony K. S. był osobą odpowiedzialną za regulowanie zobowiązań podatkowych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych (z deklaracji PIT-4R). Zgodnie z przedłożonym dokumentem w postaci zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności (k. 135-136v), do obowiązków oskarżonego należał między innymi nadzór nad prawidłowością oraz terminowością rozliczeń podatkowych, ZUS oraz rozrachunków z kontrahentami. Co więcej, sam oskarżony – w toku wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym (podtrzymanych w trakcie postępowania sądowego) - wskazał, że był osobą odpowiedzialną w spółce (...) za terminowość w opłacaniu zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT-4R) (k. 26).

W ocenie Sądu, postępowanie dowodowe potwierdziło, iż K. S. popełnił czyn przypisany mu w punkcie I. wyroku, kwalifikowany z art. 77 § 2 k. k. s. w zw. z art. 6 § 2 k. k. s. w zw. z art. 9 § 3 k. k. s.

Zgodnie z art. 77 § 1 k. k. s. podlega karze, płatnik lub inkasent, który nie wpłaca w terminie pobranego podatku na rzecz właściwego organu. W wypadku, gdy kwota niewpłaconego podatku jest małej wartości, sprawca odpowiada za typ uprzywilejowany, stypizowany w art. 77 § 2 k. k. s. Zgodnie z art. 53 § 14 k. k. s., małą wartością jest wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Podmiotami czynu zabronionego są płatnik oraz inkasent. Zgodnie z art. 53 § 30 k. k. s. i zawartym tam odesłaniem do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.), płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej zobowiązana na podstawie przepisów prawa podatkowego do trzech czynności: obliczenia podatku, jego pobrania od podatnika oraz wpłacenia we właściwym terminie organowi podatkowemu (art. 8 Ordynacji podatkowej). Przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 k. k. s. ma zatem charakter indywidualny.

Niemniej jednak, popełnienie tego czynu zabronionego przez osobę nieposiadającą statusu płatnika może nastąpić w warunkach art. 9 § 3 k. k. s. Chodzi więc o taką osobę, która zajmuje się sprawami gospodarczymi (w tym finansowymi) płatnika na podstawie przepisu prawa, decyzji organu, umowy lub faktycznego wykonywania.

Znamię czasownikowe "nie wpłaca" oznacza zaniechanie uiszczenia organowi podatkowemu pobranego podatku. W ocenie Sądu Najwyższego, niewpłacenie na rachunek organu podatkowego obliczonego i pobranego podatku nie musi polegać na fizycznym przyjęciu przez płatnika kwoty stanowiącej jego równowartość (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2002 r., IV KKN 426/98, LEX nr 55193). W orzecznictwie wyrażany jest pogląd, że podatek jest pobrany wówczas, gdy dokonano jego potrącenia, tj. gdy wypłacono podatnikowi kwotę pieniężną po odliczeniu podatku podlegającego pobraniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV KKN 427/98, Prok. i Pr. 2003, nr 2, poz. 12).

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 38 § 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – co do zasady do obowiązków płatnika należy przekazywanie kwoty pobranych zaliczek na podatek w terminie do dnia 20. miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że oskarżony pracując na stanowisku głównego księgowego w (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C., zajmując się sprawami finansowymi spółki oraz będąc przedstawicielem płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, w okresie od 20 września 2012 r. do 20 października 2012 r., wbrew art. 38 § 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 51, poz. 307 ze zm.) pobrał i nie wpłacił w G., ul. (...), w terminie do dnia 20. miesiąca następującego po miesiącu, w którym miał obowiązek pobrać zaliczki, na rzecz i rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych pracownikom wynagrodzeń za sierpień i wrzesień 2012 r. w łącznej kwocie 11.600,00 zł, czym spowodował uszczuplenie należności publicznoprawnej.

Wskazać w tym miejscu należy, iż zgodnie z art. 6 § 2 k. k. s., dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstępek czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Niewpłacanie przez oskarżonego pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych następowało w krótkich, miesięcznych (co do zasady) odstępach czasu, z wykorzystaniem, w przypadku każdego z zachowań, takiej samej sposobności. Oskarżony za każdym razem po potrąceniu z wypłacanych wynagrodzeń zaliczek na podatek dochodowy nie wpłacał ich na konto (...) Urzędu Skarbowego w G.. Dokonując subsumcji przypisanego oskarżonemu czynu należało także mieć na względzie, iż czyn ten dotyczył niejako wielu zachowań, polegających na zaniechaniu terminowego odprowadzenia pobranych zaliczek od wypłaconych pracownikom wynagrodzeń za kolejne,

poszczególne miesiące. W związku z ustalonym stanem faktycznym, uznać należało, iż zachowania oskarżonego stanowią jeden czyn zabroniony.

Kwota łączna niewpłaconych w terminie zaliczek na podatek w wysokości 11.600,00 złotych mieści się w granicach określonych przez art. 53 § 14 k. k. s., nie przekraczając dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym w chwili popełnienia zarzucanego czynu (1500 zł - minimalne wynagrodzenie od 1 stycznia 2012 r., Dz. U. z 2011 r. nr 192, poz. 1141), jednocześnie przewyższa zaś ustawowy próg rozgraniczający wykroczenia i przestępstwa skarbowe, który zgodnie z art. 53 § 3 k. k. s. wynosi pięciokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Mając na uwadze powyższe, uznać należało, iż sprawstwo oskarżonego nie budziło żadnych wątpliwości. Oskarżony działał przy tym umyślnie, albowiem będąc zatrudnionym na stanowisku głównego księgowego był osobą odpowiedzialną za regulowanie zobowiązań podatkowych z tytułu podatku dochodowego osób fizycznych (z deklaracji PIT-4R) oraz sprawował nadzór nad prawidłowością oraz terminowością rozliczeń podatkowych, ZUS oraz rozrachunków z kontrahentami. W związku z tym, zajmował się sprawami finansowymi przedmiotowej spółki i był przedstawicielem płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych. Z racji zajmowanego stanowiska oraz wykształcenia miał niewątpliwie pełną świadomość konieczności wpłacenia pobranych zaliczek, jak i ustawowych terminów, w których należy to wykonać. Zdaniem biegłych, oskarżony nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy aktualnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie. Oskarżony nie jest upośledzony umysłowo. Biegli stwierdzili, że w krytycznym czasie w odniesieniu do stawianego zarzutu K. S. nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Stopień zawinienia oceniono jako średni.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego K. S., Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 53 § 7 k. k. s. W ocenie Sądu, społeczna szkodliwość czynu oskarżonego była średnia. Funkcją deliktu karnoskarbowego z art. 77 k. k. s. jest ochrona mienia Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego. Jakkolwiek nie było wątpliwości, że waga naruszonego obowiązku jest duża, to podkreślenia wymaga, iż łączna kwota tych należności (11.600,00 zł) była relatywnie niewysoka – stanowiła ona o małej wartości w rozumieniu art. 53 § 14 k. k. s. Oskarżony działał przy tym na przestrzeni krótkiego okresu czasu. Przedmiotowa sprawa dotyczyła tylko dwóch okresów rozliczeniowych. Mając na uwadze, iż następstwem omawianego czynu był uszczerbek finansowy, to stopień naruszenia obowiązków finansowych uznać należało za znaczny. Istotny jest jednak fakt, iż w niniejszej sprawie należność została ostatecznie w całości uregulowana.

Nie było zatem wątpliwości ani co do tego, że oskarżony wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu wymienione we wspomnianym przepisie, jak i że spełnione zostały warunki odpowiedzialności konieczne do uznania go za sprawcę przestępstwa skarbowego (wyrok Sądu Najwyższego z 24 lutego 2005 r., V KK 435/2004, LexisNexis nr (...)).

Ustalając wymiar kary, w ramach przewidzianego przez ustawodawcę zagrożenia, Sąd kierował się w pierwszej kolejności dyrektywami z art. 12 § 1 i 2 k. k. s. oraz art. 13 § 1 k. k. s. Sąd miał na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Na korzyść oskarżonego przemawiał fakt, iż nie był on uprzednio karany. Sąd wziął również pod uwagę fakt, że należność została w całości uregulowana. Nie można było tracić z pola widzenia, iż oskarżony działał w krótkim okresie czasu – jego czyn dotyczył jedynie dwóch okresów rozliczeniowych.

O okolicznościach uwzględnianych przy wymiarze kary grzywny stanowi art. 23 § 1 i 3 k. k. s. Na gruncie przestępstw skarbowych ustalenie stawki dziennej powinno być oparte na rozważeniu okoliczności związanych z dochodami samego sprawcy oraz jego stosunkami majątkowymi, rodzinnymi i możliwościami zarobkowymi. Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie okoliczności wskazane w art. 12 § 2 k. k. s., jako że dotyczą one każdej kary, w tym i grzywny za przestępstwo skarbowe. Oskarżony jest rozwiedziony, ma dwójkę dorosłych dzieci. Prowadzi w Wielkiej Brytanii działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód w wysokości 1800 funtów. W konsekwencji wysokość każdej stawki dziennej ustalono na 100 złotych.

Wobec powyższego, w oparciu o powołane wyżej przepisy, Sąd uznał, że kara grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po 100 złotych każda jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzona kara niewątpliwie będzie akcentowała jej wychowawczą rolę, co ma na celu uświadomienie oskarżonemu naganności jego postępowania i wzbudzeniu w nim refleksji o konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

W punkcie II. wyroku na podstawie art. 163 k. k. s. w zw. z art. 24 § 1 k. k. s. za karę grzywny orzeczoną wobec oskarżonego uczyniono w całości odpowiedzialnym posiłkowo (...) Sp. z o. o. z siedzibą w G..

Przepis art. 24 § 1 k. k. s. stanowi, iż za karę grzywny wymierzoną sprawcy przestępstwa skarbowego czyni się w całości albo w części odpowiedzialną posiłkowo osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, jeżeli sprawcą czynu zabronionego jest zastępca tego podmiotu prowadzący jego sprawy jako pełnomocnik, zarządca, pracownik lub działający w jakimkolwiek innym charakterze, a zastępowany podmiot odniósł albo mógł odnieść z popełnionego przestępstwa skarbowego jakąkolwiek korzyść majątkową. Uregulowanie art. 163 k. k. s. stanowi natomiast uzupełnienie art. 413 k. p. k., określających wymogi formalne wyroku.

Skoro zastępowanie podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej może mieć miejsce we właściwie niedookreślonym "jakimkolwiek innym charakterze" (art. 24 § 1 k. k. s.), to w istocie z tej grupy przesłanek realne znaczenie ma wyłącznie - praktycznie bardzo proste do ustalenia - uzyskanie przez podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posiłkowej korzyści majątkowej lub istnienie co najmniej możliwości jej osiągnięcia, normatywnie powiązanego z narażeniem na uszczuplenie określonej należności publicznoprawnej. Podmiotem, który uzyskał korzyść majątkową może być osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, jeżeli łączy ją ze sprawcą określony w art. 24 § 1 k. k. s. stosunek prawny bądź faktyczny (Kardas Piotr, Łabuda Grzegorz, Razowski Tomasz, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, WKP, 2012).

Wobec faktu, iż spółka (...) Sp. z o. o. z siedzibą w G. jest następcą (...) sp. z o.o. z siedzibą w C., zważywszy na treść art. 494 § 1 i 2 k. s. h. oraz art. 93 § 2 Ordynacji podatkowej, przeszły na nią uprawnienia i obowiązki o charakterze cywilnoprawnym, administracyjnym oraz podatkowym.

Przedmiotowa spółka odniosła lub mogła odnieść z popełnionego przestępstwa skarbowego korzyść majątkową. Należy pamiętać, że deklaracja PIT-4R za rok 2012 została złożona przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w C. w styczniu 2013 r. Korekta tej deklaracji została zaś złożona w dniu 5 marca 2013 r. – przez (...) Sp. z o. o. z siedzibą w G.. Dopiero na podstawie tej korekty ustalono wysokość zaliczek za miesiąc sierpień w kwocie 5.897,00 zł oraz za miesiąc wrzesień 2012 r. do kwoty 5.703,00 zł – łącznie za ten okres: 11.600,00 zł.

Należy dodać, że prawomocnym postanowieniem z dnia 18 maja 2015 r. (k. 76-76v), rzeczona osoba prawna została pociągnięta do odpowiedzialności posiłkowej. Ponadto wniosek o nałożenie przez Sąd tej odpowiedzialności został zawarty w akcie oskarżenia (k. 88).

W razie nałożenia odpowiedzialności posiłkowej przy wymiarze kary grzywny stosuje się odpowiednio art. 23 § 3 k. k. s. Oznacza to konieczność uwzględnienia sytuacji materialnej podmiotu odpowiedzialnego posiłkowo przy okazji ustalania wysokości stawki dziennej. W piśmiennictwie wyrażono przy tym trafne zapatrywanie, że w praktyce możliwe będzie w tym względzie wyłącznie podniesienie tej wysokości, a nie również jej obniżenie, gdy sytuacja finansowa podmiotu jest trudna (J. Raglewski (w:) G. Bogdan, A. Nita, J. Raglewski, A.R. Świątłowski, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, Gdańsk 2007, s. 133). Odpowiedzialność posiłkowa nie może natomiast rzutować na wysokość samej grzywny, tj. liczbę orzeczonych stawek dziennych tej kary, gdyż podstawą wymiaru kary jest ocena dokonana wobec czynu i jego sprawcy (art. 12 § 2 k. k. s. i art. 14 k. k. s.), a nie fakt, że osoba trzecia będzie odpowiadała za realne wykonanie grzywny (Grzegorz Tomasz Henryk, Kodeks karny skarbowy. Komentarz. LEX,

2009). Zważywszy na rozmiar orzeczonej kary grzywny nie ulega wątpliwości, iż mieści się ona w możliwościach majątkowych przedmiotowej spółki.

W punkcie III. wyroku, mając na uwadze sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. w zw. z art. 113 § 1 k. k. s. oraz art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądzone od K. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 615,82 złotych, w tym wymierzono mu opłatę w kwocie 100 złotych.